sygn. akt: **D 13/2020**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Bożena Bielecka**

Sędziowie: radca prawny **Paweł Kutrzuba - sprawozdawca**
radca prawny **Wojciech Boryc**

Protokolant: aplikant radcowski Bartosz Cięszczyk

w obecności **Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Patrycji Kozłowskiej-Kalisz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…)r.

sprawy radcy prawnego (…), urodzonego dnia (…)r. w (…), syna (…)

obwinionego o to, że:
zajmując się jako prokurent sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, (…) z/s w (…),(…), NIP (…), KRS (…), będącej podatnikiem od towarów i usług, podał nieprawdę w złożonej, w Urzędzie Skarbowym w (…) w dniu (…)r. deklaracji VAT- 7K za (…)r., w ten sposób, że nie dokonał w tej deklaracji pomniejszenia podatku naliczonego, podlegającego uprzednio odliczeniu, o kwotę podatku wynikającego z nieuregulowanych faktur w terminie 150 dni od terminu płatności, wbrew obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 89b ust. 1 Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2011 r. nr 177 poz. 1054 z późn. zm.), czym naraził na uszczuplenie podatku od towarów i usług za ww. okres, w kwocie nie mniejszej niż 113.032 zł i za to zachowanie wypełniające znamiona przestępstwa z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (…) z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt (…)

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

I. **uznaje obwinionego radcę prawnego** (…)**winnego zarzucanego mu czynu i za to:** zajmując się jako prokurent sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, (…)z/s w (…),(…), NIP (…), KRS (…), będącej podatnikiem od towarów i usług,

podał nieprawdę w złożonej, w Urzędzie Skarbowym w (…) w dniu (…) r. deklaracji VAT- 7K za (…)r., w ten sposób, że nie dokonał w tej deklaracji pomniejszenia podatku naliczonego, podlegającego uprzednio odliczeniu, o kwotę podatku wynikającego z nieuregulowanych faktur w terminie 150 dni od terminu płatności, wbrew obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 89b ust. 1 Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2011 r. nr 177 poz. 1054 z późn. zm.), czym naraził na uszczuplenie podatku od towarów i usług za ww. okres, w kwocie nie mniejszej niż 113.032 zł i za to zachowanie wypełniające znamiona przestępstwa z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (…) z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt (…)

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

II. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza karę pieniężną 2-krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 4500 zł (słownie: cztery tysiące pięćset złotych)

III. na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych dodatkowo wymierza zakaz wykonywania patronatu na czas jednego roku

IV. na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…)na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1518 zł (słownie: tysiąc pięćset osiemnaście złotych).

Przewodniczący Członkowie

Bożena Bielecka Paweł Kutrzuba Wojciech Boryc

Sygn. akt: **D 13/2020**

UZASADNIENIE

Na rozprawie dnia (…) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwany dalej: Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym) na rozprawie rozpoznał sprawę z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o ukaranie radcy prawnego (…)obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny

W dniu (…)r. Okręgowa Izba Radców Prawych w Lublinie otrzymała z Sądu Rejonowego w (…)zawiadomienie z dnia (…)r. o ukończeniu postępowania prowadzonego pod sygnaturą akt: (…).Z treści zawiadomienia wynikało, iż radca prawny (…)Wyrokiem Sądu Rejonowego w (…)z dnia (…)r. w sprawie o sygn. akt: (…), został prawomocnie skazany za przestępstwo wypełniające znamiona przestępstwa z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., polegające na tym, że zajmując się, jako prokurent sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, (…)z/s w (…),(…), NIP: (…), KRS: (…), będącej podatnikiem od towarów i usług, podał nieprawdę w złożonej, w Urzędzie Skarbowym w (…) w dniu (…)r. deklaracji VAT- 7K za (…)r., w ten sposób, że nie dokonał w tej deklaracji pomniejszenia podatku naliczonego, podlegającego uprzednio odliczeniu, o kwotę podatku wynikającego z nieuregulowanych faktur w terminie 150 dni od terminu płatności, wbrew obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 89b ust. 1 Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2011 r. nr 177 poz. 1054 z późn. zm.), czym naraził na uszczuplenie podatku od towarów i usług za ww. okres, w kwocie nie mniejszej niż 113.032 zł.

W toku prowadzonego postępowania, Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zwrócił się do Sądu Rejonowego w (…) z prośbą przesłania odpisu prawomocnego wyroku w sprawie o sygnaturze akt (…)wraz z uzasadnieniem argumentując, iż niniejszy wyrok zostanie wykorzystany na potrzeby postępowania

dyscyplinarnego.

Dnia (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie otrzymał z Sądu Rejonowego w (…)odpis wyroku dotyczący obwinionego (…)do sprawy o sygnaturze akt: RD (…).Sąd Rejonowy w (…)uznał radcę prawnego (…) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na tej podstawie wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 150 (słownie: stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 100 (słownie: sto) zł oraz zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł tytułem poniesionych wydatków oraz kwotę 1000 zł tytułem opłaty.

W dniu (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawych w Lublinie w związku z otrzymaniem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w (…) w sprawie o sygnaturze akt (…), postanowił wszcząć dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne w sprawie radcy prawnego (…). Jednocześnie, w piśmie z dnia (…) r., Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zawiadomiła Ministra Sprawiedliwości o wszczęciu przedmiotowego dochodzenia w powyższej sprawie.

W dniu (…)r., Rzecznik Dyscyplinarny w Lublinie postanowił przedstawić zarzuty radcy prawemu (…), że zajmując się, jako prokurent sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, (…) z/s w (…),(…), NIP (…), KRS (…), będącej podatnikiem od towarów i usług, podał nieprawdę w złożonej, w Urzędzie Skarbowym w (…) w dniu (…)r. deklaracji VAT-7K za (…) r., w ten sposób, że nie dokonał w tej deklaracji pomniejszenia podatku naliczonego, podlegającego uprzednio odliczeniu, o kwotę podatku wynikającego z nieuregulowanych faktur w terminie 150 dni od terminu płatności, wbrew obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 89b ust. 1 Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2011 r. nr 177 poz. 1054 z późn. zm.), czym naraził na uszczuplenie podatku od towarów i usług za ww. okres, w kwocie nie mniejszej niż 113.032 zł i za to zachowanie wypełniające znamiona przestępstwa z art. 56 § 2 k.k.s w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. został skazany prawomocnym wyrokiem SR w (…) z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt (…), tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawych w Lublinie w dniu (…) r. przesłuchał-Obwinionego radcę prawnego (…). Obwiniony oświadczył, że został pouczony o

uprawnieniach wynikających z art. 300 k.p.k. i art. 301 k.p.k. oraz o obowiązkach wynikających z art. 138 k.p.k. i art. 139 k.p.k. Obwiniony wyjaśnił, iż nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego. Ponadto, potwierdził, że został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (…) z dnia (…)r. w sprawie (…). Wskazał, że w sprawie cała korespondencja była dostarczana na adres: (…) w (…), pod którym Obwiniony nie zamieszkiwał. Obwiniony wyjaśnił, że zostało naruszone Jego prawo do obrony. Jednocześnie, oświadczył, że dowiedział się o postępowaniu przez przypadek i gdy chciał, aby w Jego obecności przesłuchano ponownie świadków, głównym świadkiem była księgowa Obwinionego. Obwiniony dodał, że chciałby się szczegółowo odnieść do przedstawionych zarzutów, lecz potrzebuje wglądu do akt sprawy karnej. Obwiniony poprosił o zakreślenie 21-dniowego terminu, licząc od dnia przedstawienia mu zarzutów, tj. od dnia (…)r., w którym zobowiązał się przedłożyć wyjaśnienia na piśmie. Radca prawny (…)nie złożył pisemnych wyjaśnień w sprawie w powyższym terminie.

Radca prawny (…)nie ustosunkował się do zobowiązania, o które wnioskował w trakcie składania wyjaśnień w dniu (…)r. W konsekwencji, pismem z dnia (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie powiadomiła radcę prawnego (…)o zamknięciu dochodzenia w sprawie o sygnaturze akt RD (…).

Pismem z dnia (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Lublinie wniosek o ukaranie radcy prawnego (…)za zarzucane mu czyny. Dodatkowo, pismem z dnia (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie poinformowała o przesłaniu wniosku o ukaranie radcy prawnego (…)do Sądu Rejonowego w (…), Ministra Sprawiedliwości oraz samego zainteresowanego radcę prawnego.

Dnia (…)r. radca prawny (…)został poinformowany o wyznaczonej na dzień (…) r. rozprawie w siedzibie Okręgowej Izy Radców Prawnych w Lublinie, a także w oddzielnym piśmie, doręczono radcy prawnemu (…)odpis wniosku o ukaranie sporządzony w dniu (…) r. o sygnaturze akt RD (…)oraz poinformowano radcę prawnego (…)o możliwości złożenia wniosków w terminie 7 dni od dnia doręczenia wniosku o ukaranie.

Na rozprawie, w dniu (…)r. nie stawił się Obwiniony radca prawny (…). Wezwanie zostało wysłane na adres ul. (…), wskazany osobiście przez Obwinionego, jako właściwy do dokonywania doręczeń. Z adnotacji doręczającego wynika, że pismo awizowano w dniu (…) r. i dokonano zwrotu niepodjętej przesyłki w terminie (…)r. Przewodnicząca Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego stwierdziła, że doręczenie nastąpiło skutecznie w trybie art. 133 k.p.k. z dniem dwukrotnego, bezskutecznego upływu 7-dniowego terminu do odbioru wezwania na

rozprawę. Rzecznik Dyscyplinarny odczytał wniosek o ukaranie radcy prawnego (…)skierowany do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, przedstawił zarzuty oraz ich uzasadnienie.

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się aktach sprawy ujawnionych w trybie art. 394 § 2 k.p.k. oraz wyjaśnień Obwinionego złożonych do protokołu przesłuchania Obwinionego sporządzonego w dniu (…) r.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie, faktem bezspornym jest to, że Obwiniony radca prawny (…) został skazany prawomocnym Wyrokiem Sądu Rejonowego w (…)z dnia (…)r., sygn. akt (…) za wykroczenia skarbowe z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. Okoliczność ta nie była kwestionowana w toku toczącego się postępowania dyscyplinarnego.

Materiał dowodowy zebrany w trakcie postępowania daję podstawę do uznania, iż radca prawny (…) zajmując się, jako prokurent sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, (…) z/s w (…), dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Z normatywnej treści art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wprost wynika, że radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Natomiast, w świetle regulacji Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. , radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym (ust.1). Naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie

postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego (ust. 2).

Radca Prawy (...) dopuścił się tym samym przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy, polegającego na postępowaniu sprzecznym z zasadami etyki w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W świetle tej regulacji, zachowanie radcy prawnego (...) wypełniające znamiona przestępstwa musi być negatywnie ocenione w kontekście obowiązujących radców prawnych przepisów prawa i zasad etyki zawodowej. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stanął na stanowisku, że zachowanie radcy prawnego godzi w podstawowe wartości zawodu radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po rozpatrzeniu zgromadzonego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego, uznał, że zachowanie radcy prawnego (...) stoi w sprzeczności z godnością zawodu radcy prawnego, jaka wiąże się z wykonywaniem zawodu zaufania publicznego, ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej i podlega odpowiedzialności.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zauważa, że co do zasady pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na rzecz, których jest wykonywana. Radca prawny dokładając najwyższej staranności, korzystając ze swojej wiedzy prawniczej i doświadczenia, świadczy pomoc prawną tak, aby należycie reprezentować interes swojego klienta. Radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością, uwzględniając profesjonalny charakter działania, a wykonując swój zawód powinien kierować się obowiązującymi przepisami prawa. W niniejszej sprawie czyn Obwinionego został oceniony przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, jako przewinienie dyscyplinarne. Nie ulega wątpliwości, że uznanie winnym popełnienia przestępstwa skarbowego przez Obwinionego powoduje, że radca prawny popełnia przewinienie dyscyplinarne.

Przypomnieć należy, co znajduje ugruntowane stanowisko w orzecznictwie Sądu Najwyższego, a co jest niezwykle istotne z punktu widzenia odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego, że od każdego członka korporacji radcowskiej wymaga się ponadstandardowego sposobu postępowania, tak w życiu zawodowym jak i prywatnym

(postanowienie SN z 19 marca 2019 r., II DSI 31/18, OSNID 2020, Nr 1, poz. 6.1). Można przyjąć, że zachowanie radcy prawnego powinno być wzorem postępowania dla innych członków danego społeczeństwa. Te wyższe standardy postępowania nałożone na radców prawnych, jako przedstawicieli zawodu zaufania publicznego, wynikają przede wszystkim z konieczności ochrony godności i autorytetu radcy prawnego i korporacji, jako pewnej wartości, z której wyprowadza się wzorcową powinność zachowania (por. wyroku Sadu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSS 16/18, OSNID 2020, Nr 1, poz. 2.1). Każdorazowo zatem, oceniając zachowanie radcy prawnego należy dokonać weryfikacji, czy Jego postępowanie w danych okolicznościach było zgodne z wzorcową powinnością zachowania, która wynika między innymi z określonych norm deontologicznych (postanowienie SN z dnia 14 grudnia 2020 r., sygn. akt II DSI 63/20).

Dbanie o godność zawodu jest jednym z podstawowych obowiązków każdego radcy prawnego. Chodzi tu przede wszystkim o należyte i staranne, zgodne z zasadami etyki, wykonywanie wszelkich czynności związanych ze świadczeniem pomocy prawnej, ale także prawidłowe z punktu widzenia uznawanych standardów zachowania w działalności publicznej realizowanej przez radcę prawnego. Każde niewłaściwe zachowania, które mogą podważać zaufanie społeczeństwa do zawodu radcy prawnego, jako zawodu zaufania publicznego lub które mogłyby zdyskredytować radcę prawnego w opinii publicznej – wymagają dokonania odpowiedniej weryfikacji, a radca prawny dopuszczający się uchybianiu godności zawodu, ponosi z tego tytułu odpowiedzialność dyscyplinarną.

Podsumowując powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie uznał radcę prawnego (…)winnego zarzucanego mu czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne. Wobec tak ustalonego stanu faktycznego i prawnego, postępowanie radcy prawnego (…) ocenione zostało, jako naganne i zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego adekwatną formą reakcji na stwierdzone przewinienie dyscyplinarne było wymierzenie Obwinionemu radcy prawnemu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych kary pieniężnej w wysokości 2-krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie przewinienia dyscyplinarnego tj. 4500 zł (słownie: cztery tysiące pięćset złotych).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, dokonując wymiaru kary wziął pod uwagę wszelkie aspekty przedmiotowej sprawy mające wypływ na wymiar kary. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzona kara jest odpowiednia do winy radcy prawnego oraz okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Wymierzając Obwinionemu karę

pieniężną Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę naganność zachowania i stopień zawinienia radcy prawnego. Nałożona kara powinna przyczynić się do zapobieżenia popełnienia przez Obwinionego radcę prawnego (…)podobnych czynów w przyszłości.

W świetle ugruntowanego orzecznictwa sądowego za rażąco niewspółmierną uznaje się taką karę, która – pomijając dyrektywy wymiaru kary – w sposób istotny lub wręcz drastyczny odbiega od tej, jaką należałoby wymierzyć przy uwzględnieniu okoliczności przedmiotowych charakteryzujących czyn przypisany sprawcy przewinienia dyscyplinarnego oraz podmiotowych – związanych z Jego osobą. Na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach, co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, że karę dotychczas wymierzoną można byłoby określić – również w odbiorze zewnętrznym, – jako rażąco niewspółmierną, tzn. niewspółmierną w stopniu niepozwalającym na jej akceptację (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2016r. Sygn. akt SDI 76/15). W niniejszej sprawie sytuacja taka nie miała miejsca. Wymierzając Obwinionemu karę pieniężną Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie uznał, iż kara ta jest adekwatna do wagi i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez Niego przewinienia dyscyplinarnego, a poprzez swoją dolegliwość kara ta spełni swoją funkcję w zakresie prewencji indywidualnej, jaka przypisywana jest instytucji kary.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w świetle ustalonych okoliczności sprawy uznał ponadto, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego będzie orzeczenie wobec Obwinionego dodatkowo zakazu wykonywania patronatu na czas jednego roku. Zgodnie z art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny wykonując obowiązki patrona powinien dołożyć należytej staranności, aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu wiedzę i doświadczenie oraz kształtując Jego postawę etyczną. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Obwiniony popełniając zarzucane przewinienie dyscyplinarne, nie może sprawować funkcji patrona, albowiem nie daje rękojmi należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w powołanym art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Rozstrzygnięcie dotyczące zakazu wykonywania patronatu znajduje swoje oparcie w art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego na radcy prawnym, który legitymuje się tak długim stażem pracy, spoczywa szczególny obowiązek dbałości o godność zawodu. Jednocześnie radca prawny swoim zachowaniem i czynami winien stanowić wzór do naśladowania, jako osoba o nieposzlakowanej opinii, zarówno dla osób niezwiązanych z

zawodem, jak i przede wszystkim dla młodych adeptów samorządu radcowskiego. Radca prawny, jako patron, powinien dołożyć należytej staranności, aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu nie tylko wiedzę i doświadczenie, ale co istotne, kształtując Jego postawę etyczną.

Mając na uwadze powyższe, zasadnym jest wymierzenie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zakazu wykonywania patronatu na czas jednego roku Obwinionemu radcy prawnemu (…). Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że w przypadku dokonania deliktu dyscyplinarnego, czas jednego roku pozbawienia wykonywania patronatu, to okres wystarczający na wywołanie poprawczych skutków, szczególnie w środowisku radców prawnych.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje oparcie w przepisie art. 70^6 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych. Stosownie do tego przepisu w razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony.

O kosztach postępowania w łącznej wysokości 1518 zł (słownie: tysiąc pięćset osiemnaście złotych) Sąd orzekł na podstawie art 70^6 ust. 2 ustawy o radcach prawnych oraz § 1 ust. 1 pkt1 Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego biorąc pod uwagę czynności podjęte w postępowaniu.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący	Członkowie	
Bożena Bielecka	Paweł Kutrzuba	Wojciech Boryc